

Kannan edelleen palaa oppimastani kulttuurista mukanani

—

Nuorten kokemuksia Euroopasta

EUROOPPALAINEN VAPAAEHTOISPALVELU (EVS) 20 VUOTTA

www.nuorisovaihto.fi

EUROPEAN VOLUNTARY SERVICE

VAPAAEHTOISPALVELU LIIKUTTAA NUORIA

Eurooppalainen vapaaehtoispalvelu (EVS) täyttää tänä vuonna pyöreitä. Toimintavuosia on tullut täyteen huikeat 20. Tähän mennessä palvelu on liikuttanut 100 000 nuorta.

TASAVERTAISIA MAHDOLLISUUKSIA KANSAINVÄLISTYMISEEN

EVS on avoin kaikille 18-30 -vuotiaille nuorille heidän taustastaan ja koulutuksestaan riippumatta. Ohjelmaan osallistuvat saavat Euroopan Unionin Erasmus+ -tuen, joka kattaa suurimman osan matkakuluista, vakuutuksen, ylläpidon, valmennuksen ja pienen taskurahan. Tuen ansiosta eurooppalainen vapaaehtoispalvelu sopii myös nuorille, joilla ei ole matkakassaa valmiina tai mahdollisuutta sellaisen kartuttamiseen.

Vapaaehtoistyö tarjoaa nuorille uusia kokemuksia, taitoja ja mahdollisuuksia vaikuttaa niin omaan kuin muidenkin elämään. Ohjelmaan osallistuminen tarjoaa mahdollisuuden kartuttaa kokemuksia kansainvälisyydestä ja tutustua toisen eurooppalaisen maan kulttuuriin ja siellä asuviin ihmisiin.

GLOBAALIA YMMÄRRYSTÄ, VAHVISTUNUTTA ITSETUNTEMUSTA JA TYÖELÄMÄTAITOJA

'Tämä on turvallinen vaihtoehto niille jotka haluavat nähdä maailmaa. Itselleni tärkeää on se, että saan tukea monesta suunnasta. Voin kääntyä paikallisen koordinaattorin tai lähettävän organisaation suuntaan, jos minulla on ongelma,' kertoo Allianssin nuorisovaihdon kautta EVS-ohjelmaan Lontooseen lähtenyt Katrina. Vapaaehtoisena Katrina toimii avustajana tukipalveluja asunnottomille ja syrjäytymisvaarassa oleville nuorille tarjoavassa hostellissa.

Puolassa vapaaehtoisena työskennellyt Petja oppi vapaaehtoisjakson aikana sinnikkäämmäksi. 'Työhöni kuului paikallisten nuorten aktivoimista, mikä oli todella haastavaa. Tavoitteiden saavuttaminen oli pitkälti oman luovuuteni ja taitojeni varassa.' Myöhemmin Petja huomasi ponnisteluunsa tuottivat tulosta: 'Sain itsevarmuutta kommunikointiin vieraalla kielellä ja korvaamaton työkokemusta. Suosittelen EVS-ohjelmaa lämpimästi niille, jotka haluavat kehittää itseään ihmisenä, kansainvälistyä ja saada eväitä elämään'.

Tästä julkaisusta voit lukea Katrinan, Petjan ja muiden vapaaehtoisten kirjoittamia kokemuksia. Toivomme niiden avulla välittyvien oppimisen ja onnistumisen kokemusten rohkaisevan myös muita nuoria kokeilemaan siipiään Eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun avulla.

Antoisia lukuhetkiä toivottaen,
Allianssin nuorisovaihdon tiimi

SISÄLLYS

EUROOPPALAINEN VAPAAEHTOISPALVELU LIIKUTTAA NUORIA	1
---	---

NUORTEN KOKEMUKSIA

Työssä EU-toimistossa Ranskassa.....	3
Vammaistyössä Pietarissa.....	5
Lontoossa asunnottomien nuorten hostelleissa.....	7
Eiffeleitä, siltoja ja hiekkarantoja.....	9
Välivuosi Puolassa.....	11
Seikkailuja Slovakiassa.....	13
Osa sydämestä Maltalla.....	15
Venla teki kodin Marseilleen.....	17

MIKSI EVS?	19
-------------------------	----

TYÖSSÄ EU-TOIMISTOSSA RANSKASSA

Ilona Julkunen lähti Allianssin nuorisovaihdon kautta Ranskaan syyskuussa 2016.

Ilona työskentelee EU:n alueellisessa tiedotuskeskuksessa Picardiassa.

Olin juuri valmistunut maisteriksi enkä ollut vielä löytänyt töitä, joten lähteminen EVS-vapaaehtoiseksi oli hyvä vaihtoehto. Halusin ehdottomasti Ranskaan, parantaakseni kielitaitoani.

Harkitessani vapaaehtoistyötä ajattelin, että minulle sopivia ja kiinnostavia projekteja on paljon, mutta selatessani portaalia huomasin, että se olikin vaikeaa. Onneksi löysin loppujen lopuksi sopivan projektin.

Työskentelen EU-tiedotustoimistossa. Projektissämme on 14 vapaaehtoista. Projektimme teemana on edistää nuorisoliikkuvuutta. Järjestämme Picardyn alueella monia erilaisia tapahtumia lapsille ja nuorille. Teemme kouluvierailuja, joissa kerromme kotimaistamme tai EU:hun liittyvistä teemoista, esimerkiksi terrorismista ja maahanmuutosta. Olemme myös tehneet yhteistyötä teknillisen yliopiston ja ammattikoulujen kanssa.

Välillä työ myös turhauttaa. Työtehtäviä on joskus liian vähän, koska ryhmämme on suuri. Toimistolla on taipumusta keksiä ns. turhia tehtäviä (esimerkiksi tee 4 versiota yhdestä esitelmästä, valmiste pelejä, leikkejä ja esitelmiä, joita ei tulla käyttämään eikä listata seuraavia vapaaehtoisia varten...). Kotiutuminen Ranskaan on ollut helppoa, koska projektissani on iso ryhmä muita vapaaehtoisia.

KIELITAITO KARTTUU

EVS-projektit ovat yksi parhaista tavoista parantaa kielitaitoa. Mielestäni tärkein taito, jota kehitän vapaaehtoisjaksoni aikana, on Ranskan kielentaito. Toivon, että kielitaito avaisi mahdollisuuksia työskennellä Ranskassa tai Brysse-

lissä. Koska kielitaitoni ei välttämättä ehdi parantua työskentelykielen tasolle, tämän tavoitteen toteutuminen on epävarmaa. Minulla on jo paljon kansainvälistä kokemusta, mutta en ole kokenut tämän olevan suuri etu Suomen työmarkkinoilla.

Minun projektissani olevat ongelmat johtuvat ryhmän koosta, mutta tavattuani muita EVS-vapaaehtosia seminaarissa, uskon että yleensä EVS-tyo tarjoaa mahdollisuuden todella työskennellä kohdemaan kielellä (ainakin Ranskassa, jossa koulutetutkin nuoret puhuvat englantia heikohkosti). Suosittelen EVS-vaihtoa lämpimästi nuorille, jotka ovat motivoituneita parantamaan kielitaitoaan.

RYHMÄSSÄMME ON
TODELLA IHANIA,
ÄLYKKÄITÄ JA MIE-
LENKIINTOISIA IH-
MISIÄ

TYÖKAVEREITA 14 ERI MAASTA

Parasta kokemuksessani on ollut tutustua ryhmässäni oleviin EVS-vapaaehtosiin. Vaikka ryhmäkoko on tuottanut ongelmia on ollut myös todella kiinnostavaa olla ryhmässä, jossa on 14 eri kansallisuutta. Ryhmässämme on todella ihania, älykkäitä ja mielenkiintoisia ihmisiä.

Projekti on vahvistanut jo ennestään hyvin positiivista suhtautumistani EU:hun. Vastavalmistuneena olen käynyt läpi epätoivon kokemuksia törmätessäni jatkuvasti palkattomiin harjoitteluihin, kansainvälisiin harjoitteluihin joissa on esim. 2000€ osallistumismaksu ja kalliisiin kielikouluihin. Tällä hetkellä asun ihanassa talossa, jossa on kaunis piha, puulattiat ja takka. Minulla on mahdollisuus opiskella ranskan kieltä ja kulttuuria 5 tuntia viikossa yliopistolla ja oppia EU:n toiminnasta työssäni.

Olen oppinut paljon EU maista, jotka ovat tähän mennessä olleet melko tuntemattomia minulle. EVS on vahvistanut tunnettani, että EU-kansalaisuus tuo hienoja etuja eri kansallisuutta. Ryhmässämme on todella ihania, älykkäitä ja mielenkiintoisia ihmisiä.

VAMMAISTYÖSSÄ PIETARISSA

Kiia Karvonen viettää lukion jälkeen välivuotta EVS-vapaaehtoisena Venäjällä.

Kiia auttaa vammaistyössä hoitolan asukkaita päivittäisissä askareissa: hampaiden pesussa, syömisessä ja vaatteiden vaihtamisessa.

Kuulin EVS-ohjelmasta ensimmäisen kerran luki-ossa opinnonohjaajan tunnilla. Ohjelman tekivät kuitenkin kunnolla tutuksi kaverini, jotka miettivät maailmalle lähtöä juuri EVS-ohjelman kautta. Lopulta kaveriporukasta lähtemään päädyin kuitenkin vain minä.

Valmistuttuani lukiostani halusin viettää välivuoden ulkomailla ennen opintojen jatkamista. Olin aina ollut kiinnostunut vapaaehtoistöiden tekemisestä. Muutenkin työkokemuksen hankkiminen työskentelemällä hyvän asian eteen tuntui järkevältä ajatukselta. Minulla ei ollut mitään sitoumuksia tai velvollisuuksia lukion loputtua, joten lähteminen oli helppoa.

AVOIMIN MIELIN - TÄRKEIMPÄNÄ KRITEERINÄ VENÄJÄN KIELI

Hakiessani en ollut varma, mitä odottaa vapaaehtoistyöltä, enkä oikeastaan tiennyt edes millaista työtä itse halusin tehdä. Lähdin niin sanotusti takki auki etsimään millaista työtä vain: varauduin olemaan joustava ja ottamaan minkä tahansa tarjotuista projekteista vastaan. Tärkein kriteerini oli, että halusin oppia uuden kielen.

Päädyin hakemaan paikkoja ensisijaisesti venäjänkielisissä maissa, sillä venäjän oppiminen

tuntui houkuttelevimmalta. Hain monenlaisiin projekteihin luonnonsuojelusta nuorisotyöhön. Päädyin Pietariin työskentelemään vammaisten kanssa.

Mielikuvani vapaaehtoistyöstä tai tulevan työtehtäväni sisällöstä eivät selkiytyneet vielä hakuprosessin aikanakaan. Koko kuvio täsmentyi vasta paikan päällä Pietarissa.

Olin kuullut etukäteen, että projektin löytäminen ja paperien lähettely voi viedä aikaa ja turhauttaa. Varautuneena pitkään ja monimutkaiseen hakuprosessiin todellinen hakuprosessi tuntui yllättävän helpolta. Minua haastateltiin kahteen projektiin joista molemmat hyväksyivät minut, joten sain valita. Vasta tultuani valituksi projektiin alkoi ikävä ja vaivalloinen osa - viisumin hankinta.

MAHTAVAT KÄMPPÄKAVERIT

Minulle siunaantui kaksi vallan mainiota kämppiä. Heidän ansiostaan jo ensimmäinen ilta uudessa asunnossa tuntui kotoisalta.

Samassa projektissa kanssani työskentelee myös 30 muuta vapaaehtoista sekä ulkomailta että Venäjältä. Heidän kanssa muodostamme suuren vapaaehtoisperheen ja ystäväpiirin.

Muiden vapaaehtoisten kanssa olen tutustunut kaupunkiin ja heidän ansiostaan minulla tähän asti ole ollut hetkeäkään aikaa potea koti-ikävää tai ikävöidä kavereita kotona. Metron ja ostosten kanssa pärjääminen olemattomalla kielitaidolla oli aluksi haastavaa, mutta motivoi hyvin kielen opiskelussa.

MIELEKÄSTÄ JA HAASTAVAA TYÖTÄ

Tehtäväni on auttaa asuntolani hoidokkeja päivittäisissä askareissa: hampaiden pesussa, syömisessä, vaatteiden ja vaippojen vaihdossa. Kun kaikki tarpeellinen on tehty, jää minulle aikaa viedä hoidokkejani ulos kävelyille, lukea, kuunnella musiikkia tai kahvitella heidän kanssaan.

Laitos, jossa työskentelen, on valtion omistama. Vapaaehtoisorganisaationi toimii täydennyksenä valtion vammaishoidon puutteille. Jollei vapaaehtoisia olisi, asukit istuisivat likaisissa vaipoissa päivästä toiseen käymättä ulkona. Koen työni mielekkääksi ja tärkeäksi, mutta vielä paljon lisää olisi tehtävissä ja parannettavissa hoidokkien elämässä. Työskentelen neljä päivää viikossa

seitsemäntuntista työpäivää. Työpäivä olisi mukavan lyhyt, ellei matkoihin kuluisi joka päivä kahta tuntia suuntaansa.

Olen työskennellyt vasta kaksi kuukautta täällä, mutta luulen jo tulleeni empaattisemmaksi ja jollakin tapaa lämpimämmäksi ihmiseksi. Luulen ymmärtäväni ihmisyyttä ja erilaisuutta entistäkin paremmin. Vakavasti vammaisten ihmisten kanssa työskentely asettaa minut uudenlaisten elämänfilosofisten kysymysten eteen joka päivä.

Olen iloinen, että pääsen kurkistamaan hoitotyön saloihin, ja vaikken suunnittele opiskeluvani hoitoalaa tulevaisuudessa, työssä oppimani asiat hyödyttävät minua varmasti muualla elämässäni. Kielitaitokin karttuu töissä vauhdikkaasti muun hoitohenkilökunnan ollessa venäjänkielistä.

VAPAAEHTOISENA TUTUSTUU KULTTUURIIN PINTAA SYVEMMÄLTÄ

Vapaa-ajallani tutustun Pietarin eri osiin sekä nähtävyyksiin että lähiöihin niin paljon kuin ehdin. Vietän paljon aikaa vapaaehtoisten kanssa erilaisissa seminaareissa, illanvietoissa tai muuten vain. Kielitaitoni ei vielä riitä kommunikointiin paikallisten kanssa, mutta olen jo saanut muutamia paikallisia tuttuja työn ulkopuoleltakin.

Suosittelen EVS-vaihtoa ehdottomasti kenelle tahansa, jota kiinnostaa vähääkään kurkistaa ulkomaille. Työskentelemällä pääsee näkemään syvemmälle maan kulttuuriin ja arvoihin kuin matkustellessa turistina. Työskentely muualla kuin kotimaassa myös kasvattaa tunnetta maailmankansalaisuudesta, yhteisestä vastuusta ja välittämisestä yli maiden rajojen. Se on hyvä tapa integroitua ja päästä osaksi paikallista yhteisöä.

Ennen kaikkea EVS-vuosi on kasvattava ja palkitseva kokemus, jonka aikana näkee ja oppii paljon enemmän kuin kotosuomessa omalla mukavuusalueella oleskellessa: kielen, uusia ihmisiä, erilaista työelämää. Joka kerta uskaltuessa oman mukavuusalueen ulkopuolelle oppii jotain myös itsestä. Seuraavalla kerralla lähteminen on helpompaa.

LONTOOSSA ASUNNOTTOMIEN NUORTEN HOSTELLEISSA

Katrina Immonen on parhaillaan vapaaehtoisena Lontoossa.

Isäntäperheestä ja paikallisesta yhteystoimistosta Katrina on saanut paljon apua EVS-jaksonsa aikana.

Kuulin ensimmäisen kerran EVS-vapaaehtoisuudesta ollessani Kansainvälisen liikkuvuuden keskuksen CIMOn koulutuksessa työni kautta. Ohjelma kuulosti mielenkiintoiselta ja jäi mieleen.

Kun työsopimukseni loppui, olin työttömänä pari kuukautta ennen kuin löysin EVS-paikan. Hakeminen oli samanaikaisesti helppoa ja vaikeaa. Etsin paikkaa itselleni puoli vuotta, lähettelin hakemuksia ja mistään ei kuulunut mitään. Sitteen löysin avoimen paikan nykyisestä projektista. Sen jälkeen kaikki oli helppoa.

Terveydellisistä syistä en pystynyt lähtemään aivan mihin tahansa maahan. Vaikka paikkoja oli tarjolla useita, keliakia ja aurinkoallergia erityisesti vaikeuttivat valintaa. Olin aikaisemmin ollut Isonsa-Britanniassa, joten hain erityisesti sinne. Koordinaattori auttoi haussa.

Lontoossa on helppo elää ja olen selvinnyt ongelmitta. Iso-Britannia oli minulle entuudestaan tuttu, joten tiesin jo ennalta, miten asiat täällä toimivat. Toisaalta en ole aikaisemmin ollut näin pitkää patkkaa ulkomailla. Kulttuurishokki iski alussa, mutta en ole ollenkaan ajatellut kotiin palaamista. Isäntäperheeni on ja paikallinen yhteystoimisto ovat auttaneet paljon käytännön asioissa. Olen saanut heiltä paljon tukea.

'HALUUTKO OLLA KAVEREITA?'

Ihmisiin tutustuminen ei ole ollut täysin helppoa. Onneksi täällä on kuitenkin todella hyvä suomalaisten verkosto, jonka kautta olen liittynyt harrastusryhmiin. Siellä olen rohkeasti lähestynyt

muutamaa ihmistä ja sanonut suoran suomalaiseseen tapaan: 'Sie vaikutat mukavalta, haluatko olla kavereita?' Siitä on sitten kehittynyt muutama kaverisuhde!

Vietän jonkun verran aikaa muiden vapaaehtoisten kanssa. Samassa projektissa on kaksi muuta suomalaista vapaaehtoista. Lisäksi olen liittynyt pariin harrasteryhmään ja vietän aikaa heidän kanssa vapaa-ajalla.

NUORTEN HOSTELLISSA TEHTÄVÄT OVAT MONIPUOLISIA

Työkseni avustan asunnottomien nuorten hostelleissa organisaatiossa nimeltä Depaul. Pääasiassa toimin kahdessa hostellissa. Yhdessä muiden työntekijöiden kanssa otan yhteyttä nuoriin joka päivä, varmistan että kaikki on hyvin ja teen ylläpitohommia. Toisessa hostellissa teen las- kutusta, juoksevia asioita, pidän talokokouksia nuorille ja yritän keksiä muiden työntekijöiden kanssa tekemistä nuorille.

Olen aina mukana jos nuorille on aktivoivaa tekemistä. Kerran jopa tein teatteria nuorten kanssa. Tällä hetkellä olen mukana opettamassa ruoan valmistamista nuorille. Kunhan saan paikallisen hygieniakoulutuksen, rupean pitämään itsekin ruoanvalmistus kurssia omissa hostelleissani. Työ on mielekästä ja työkaverini ovat mahtavia.

JOS MINULLA ON ON-
GELMA, VOIN KÄÄN-
TYÄ MENTROIN,
KOORDINAATTORIN
TAI LÄHETTÄVÄN
ORGANISAATION
PUOLEEN

EVS ON TURVALLINEN TAPA LÄHTEÄ MAAILMALLE

Jaksoni on vielä melko alkuvaiheessa. Olen oppinut paljon kulttuurista, mutta kieltä en juurikaan, koska englannin kielitaitoni oli todella hyvä jo ennen tänne tuloa. Tämä kokemus on todella hyödyllinen työelämän kannalta. En tiedä miten hyvin se kantaa Suomessa, mutta jos haluaisin ulkomaille töihin tulevaisuudessa tämä antaa erittäin hyvät valmiudet siihen.

Ulkomailla eläminen ei sovi kaikille, mutta tämä on erittäin hyvä vaihtoehto niille, jotka haluavat nähdä maailmaa. Minulle on tärkeää, että saan tukea. Jos minulla on ongelma, voin kääntyä mentorin, koordinaattorin tai lähettävän organisaation puoleen. Vielä ei ole tullut vastaan yhtään ongelmaa, jossa koordinaattorini ei olisi voinut auttaa. Tämä on tosi turvallinen tapa nähdä maailmaa!

EIFFELEITÄ, SILTOJA JA HIEKKARANTOJA

Elina Virva oli jo pitkään toivonut voivansa joskus asua Ranskassa. Hän lähti EVS-vapaaehtoiseksi lukion jälkeen syyskuussa 2015.

Vapaaehtoisjaksonsa aikana Elina työskenteli Maison de l'Europen toimistolla Agenissa.

Olin juuri valmistunut lukiosta ja saanut paikan yliopistosta, mutta päätin antaa opintojen odottaa vuoden ja lähteä hankkimaan erilaisia kokemuksia. Ranskassa asuminen oli ollut vuosia bucket listilläni, joten se oli ilmiselvä ykkösvaihtoehto.

Hakeminen oli hyvin pitkä prosessi ja siihen upposi kymmeniä koulupäivän jälkeisiä tunteja abivuoden aikana. Välillä oli turhauttavaa, kun sähköposteihin sai odottaa vastausta pari kuukautta. Joskus vastausta ei ikinä tullut.

YSTÄVÄT LÖYTYIVÄT TÖPAIKALTA JA KIELIKURSSILTA

Kotituumiseni Ranskaan oli hidasta. Asuin Maison de l'Europen kakkostoimiston yläkerrassa vapaaehtoisille tarkoitettussa asunnossa. Olin asunnossa yksin ensimmäisen kuukauden ajan, kunnes sinne muutti brittiläinen huonekaveri. Hän ei kuitenkaan ollut kovin seurallinen. Koin olevani hyvin yksin

Aloitin rauhallisen etsinnän lokakuussa 2015. Joululomalla etsintä muuttui intensiivisemmäksi ja aloin löytää itselleni sopivia projekteja. Maaliskuussa minut hyväksyttiin Ranskan Ageniin Maison de l'Europelle lyhyehkön puhelinhaastattelun jälkeen. Koko hakuprosessini oli hyvin itsenäinen, ja perheeni ja kaverini kuuluivat kyseisestä projektista sen jälkeen, kun minut oli siihen hyväksytty.

ja päivät vierähtivät skypeutellessä kotiin päin. Vähitellen aloin tutustua ihmisiin työtehtävien kautta ja ranskan tunneilla. Sieltä sainkin parhaimmat ystäväni, jotka ovat kotoisin ympäri maailmaa.

Ensimmäiset viikot Agenissa olivat aikamoista haparointia. Oli esimerkiksi väsyttävää yrittää selittää juurta jaksan pankkivirkailijalle ranskaksi, miksi minun kutsumanimeni on vasta toi-

nen eikä ensimmäinen etunimeni ja kumpi niistä tulisi kirjata ylös.

Toisinaan kohtaamiset olivat rohkaisevia. Poikkeava aksenttini huomattiin eteläisessä pikkukaupungissa. Esimerkiksi apteekissa farmaseutti kyseli innokkaasti, mistä olen kotoisin, mitä teen, miten pärjään, kehui ranskan kielitaitoani ja toivotti onnea jatsoon. Etelä-Euroopassa kavereita voi saada alkamalla jutella niitä näitä ventovieraalle kadulla!

TYÖNÄ EVS-OHJELMAN MARKKINOINTI

Aloitin työt syksyllä etsimällä paikallisten oppilaitosten yhteystietoja ja tiedustelemalla saisinko tulla puhumaan EVS-ohjelmasta. Toimistolla nevin nuoria, jotka olivat kiinnostuneita vapaaehtoisuudesta sekä kiertelin messuilla ja informaatiopisteillä neuvomassa ohjelmaan liittyvissä kysymyksissä. Työni seurauksena lähetimme kaksi nuorta EVS-vapaaehtoisiksi. Saavutus oli melko hyvä, sillä pienestä Agenin kaupungista ei normaalisti juuri lähetetä vapaaehtoisia.

Osallistuin toimistotöihin kuten puhelimeen vastaamiseen ja materiaalin arkistointiin. Pidin 7-11 -vuotiaille lapsille iltapäiväkerhoa kaksi kertaa viikossa. Järjestin suomalaisillan, joka vaati parin kuukauden suunnittelua, yhteistyöpyyntöjä, esitelmän valmistelua ja kokkaamista buffet-pöytään.

Toteutin myös oman projektini, englanninkielisen keskusteluryhmä Tea Timen, jota pidin kollegani kanssa kaksi kertaa kuukaudessa. Tea Time oli mielekkäin työtehtäväni, sillä iso osa muusta työstä oli tylsää ajantappoa tietokoneen ruudun takana. Työtä ei ollut riittävästi arkipäivinä, mutta toisinaan viikonlopputapahtumien järjestämiseen kului ylityötunteja ja lyhyitä yöunia.

POIS OMALTA MUKAVUUSALUEELTA

Työskentely vieraassa maassa vieraalla kielellä 19-vuotiaana sai minut välillä tuntemaan 'Apua!' -hetkiä. Nämä kokemukset lujittivat minua.

EVS-jakson aikana tehtävä työ ei välttämättä aina

ole supermielekästä. Uuteen maahan sopeutuminen voi olla vaikeaa - mutta jakson puoliväliin asti sinniteltäisiin usein huomaa, ettei se olekaan niin kamalaa, kavereita löytyy, maa on oikeastaan todella upea ja että ei haluaisi ikinä lähteäkään takaisin. Jakson aikana luodut ystävyys-suhteet voivat parhaimmillaan jatkua koko elämän.

AARRE, JOTA EI VOI VARASTAA

EVS-valmennusleirit olivat kuin pieniä pakoreisuja vapaaehtoisesta arjesta. Ne toivat tärkeää vertaistukea ja uusia kavereita mukanaan.

Kaikki tekemäni matkat Ranskassa olivat erityisen rikkaita kokemuksia - opin matkustamaan yksin ja edullisesti, tapaamaan ihmisiä vieraassa kaupungissa ja ottamaan kohteesta kaiken irti myös ihan itsekseeni.

Vaikka matkustin ilman minkäänlaisia karttoja tai nettiyhteyttä, löysin niitä kuuluisia siltoja, Eiffeleitä ja hiekkarantoja aivan helposti pitämällä silmät auki ja kysymällä paikallisilta. Siitä tuli niin voimakas olo että tuntuu, että voisin selvitä mistä vain. Nyt palattuani Suomeen kannan edelleen palaa oppimastani kulttuurista mukanaani. Se on minulle kuin aarre, jota kukaan ei voi varastaa.

VÄLIVUOSI PUOLASSA

Petja Karppinen työskenteli puolalaisessa pikkukaupungissa vapaaehtoisena.

Uudet ystävät ja seikkailut Varsovassa olivat vapaaehtoistyöjakson parasta antia.

KIELEN OPPIMINEN TAVOITTEENA

Olin päättänyt viettää lukion jälkeen väli vuoden ja parantaa kielitaitoani viettämällä aikaa maissa, joissa opiskelemiani kieliä puhutaan.

Kesän vietin Espanjassa, syksyn Saksassa, mut-

ta vielä loka-marraskuussa oli epävarmaa, mitä tekisin keväällä. Kevät olikin sitten täydellinen ajankohta EVS-jaksolle.

Hain pääasiassa maihin kielen perusteella, sillä kielen oppiminen oli minulle tärkein tavoite. Minulle oli myös tärkeää, että projekti sisältäisi monipuolista ja itsenäistä työtä, jossa on itse mahdollista vaikuttaa työnkuvaan. Lopulta löysin projektin, joka vastasi odotuksiani.

UUDET YSTÄVÄT AUTTOIVAT ALKUUN

Jo ensimmäisellä viikolla tutustuin paikalliseen taidemaalariin, jonka kautta sitten tutustuin hyvin konservatiivisen pikkukaupungin liberaaleihin ja kansainvälisesti suuntautuneisiin nuoriin.

Ystäväni tutustutti minut Varsovassa taitelijoihin ja muusikoihin. Kun pikkukaupungin ilmapiiri alkoi ahdistaa, pääsi bussilla alle tunnissa Varsovaan hengittämään hieman kosmopoliittisempaa ilmaa.

Uudet kaverit opettivat minut nopeasti maan tavoille ja aina kun joku asia hämmensi, oli joku jolta kysyä.

TYÖ OPETTI SINNIKKYYTTÄ

Työni kaikkien osa-alueiden kuvailu on lähes mahdotonta, sillä teimme viikoittain eri juttuja: lauloimme vanhus-ten päiväkerhossa puolalaisia perinnelauluja kitaralla säestäen, opetimme englantia vähävaraisten lasten

päivähoitokeskuksessa, järjestin Language Café:ta tiistaisin sekä pidin musiikkikerhoa paikallisessa yläkoulussa.

Kevään mittaan järjestin lukuisia eri tapahtumia: työpajoja, esitelmiä ja puheita kouluissa, yliopistolla, julkisilla paikoilla ja yhteistyössä muiden paikallisten järjestöjen kanssa.

Työtehtäviini kuului paikallisten nuorten aktivoimista, mikä oli todella haastavaa. Tavoitteiden

saavuttaminen oli pitkälti oman luovuuteni ja taitojeni varassa. Myöhemmin huomasin että ponnistelut tuottivat tulosta. Ilo, jota sain tuotua vanhusten päiväaktiiviteettikerhoon, on jotain mikä jäi pysyvästi mieleen.

Sain Puolasta itsevarmuutta kommunikointiin vieraalla kielellä ja korvaamatonta työkokemusta.

**VOIN REHELLISESTI
SANOA EVS-JAKSON
OLLEEN ELÄMÄNI
HUIKEIN PUOLIVUO-
TINEN.**

VAPAAEHTOISUUS AUTTOI LÖYTÄMÄÄN SUUNNAN

EVS-jaksoni Puolassa vahvisti tuntemustani siitä, että osaamiselleni voisi olla käyttöä kansainvälisessä työssä. Koen olevani valmiimpi työelämään myös Suomessa, sillä vapaaehtoistyö antoi minulle korvaamatonta työkokemusta.

Vapaaehtoisjakso auttoi näkemään maailmaa uusista näkökulmista ja kyseenalaistamaan omia arvojani.

MATKUSTELUA JA HENGAILUA VARSOVASSA

Uudet ystävät ja lukuisat seikkailut Varsovassa olivat ehdottomasti EVS-jaksoni parasta antia.

Vapaa-ajalla opiskelin kieltä, laitoin ruokaa ja näin kavereita. Vietin merkittävän osan vapaa-ajastani Varsovassa, kaupungilla ja puistoissa käyskennellen sekä ystävien kanssa aikaa viettäen. Kävimme usein kahviloissa, ravintoloissa ja pubeissa, sillä moinen lysti on Puolassa todella edullista, ainakin Suomen hintatasoon tottuneelle.

Matkustelin paljon Puolassa ja vieralin joissain ympäryksissä, kuten Ukrainassa, Saksassa, Tšekissä ja Unkarissa. Vietin satunnaisesti vapaa-aikaa myös muiden EVS-vapaaehtoisten kanssa, mutta yleisesti ottaen melko vähän.

Voin rehellisesti sanoa EVS-jakson olleen elämäni huikein puolivuotinen. Uudet ystävät ja lukuisat seikkailut Varsovassa oli ehdottomasti vapaaehtoisuuden parasta antia.

Suosittelen EVS-ohjelmaa lämpimästi niille, jotka haluavat kehittää itseään ihmisenä, kansainvälistyä ja saada eväitä elämään.

SEIKKAILUJA SLOVAKIASSA

Veera Ala-Heikkilä on oppinut slovakin perusteet EVS-vapaaehtoisjaksonsa aikana.

Seikkailut vieraassa maassa ovat opettaneet nauttimaan yllättävistä ja joskus vähän kummallisistakin tilanteista, joihin päätyy kun vain uskaltaa yrittää uusia asioita.

VÄLIVUODESTA ITSETUNTEMUSTA

Lukion jälkeen aloin tutkia vapaaehtoistyömahdollisuuksia. Ajatelin mennä ulkomaille vain muutamiksi kuukausiksi ennen pääsykokeita.

Mahdollisuuksia tutkiesani innostuin kuitenkin ajatuksesta lähteä kokonaiseksi vuodeksi, vaikka se tarkoittikin, että puolikas välivuoteni venyi puoleksitoista.

Alussa ajatus yliopiston lykäämisestä huolestutti minua, mutta totuttuani ajatukseen tajusin, ettei opinnoilla ole mikään kiire. Voin aivan hyvin nauttia vapaammasta vuodestani kun olen vielä nuori.

En tiennyt, mitä haluaisin hakea opiskelemaan (vaikka en kyllä nytkään tiedä). Vapaaehtoisjakso kuitenkin paransi itsetuntemustani, joten teen varmaan paremman päätöksen. Lisävuosi miettimisaikaa kelpasi minulle hyvin.

SATTUMALTA SLOVAKIAAN

Oli iloinen puolisattuma, että päädyin juuri Slovakiaan. EVS-jaksoni upeus on johtunut enemmän hyvästä tuurista kuin siitä että olisin valinnut projektin millään tasolla huolellisesti.

Näin jälkikäteen ajateltuna olisi ehkä kannattanut valikoida EVS-paikkaa vähän tarkemmin, eikä vain valita ensimmäistä, joka kuulosti vähänkin kiinnostavalta ja jonne pääsin. Kuvittelin paikan samisen paljon vaikeammaksi kuin se todella oli, joten en halunnut olla liian nirso.

En kuitenkaan vaihtaisi päätöstäni, vaikka voisintämä vuosi on ollut mahtava. Kaipa elämänvalintoja voi näinkin tehdä? Päätyy ainakin kiinnostaviin paikkoihin, joihin ei muuten ajattelisikaan menevänsä. Antaa vain elämän kuljettaa liian tarkasti suunnittelematta.

YKSINÄISTÄ EI OLE OLLUT

Alku Slovakiassa oli raskas, sillä lähtö oli tullut nopeammin kuin osasin odottaa. Tuntui etten oikein ollut käsittänytkään lähteväni ennen kuin edellisenä yönä. Sen jälkeen sopeutuminen lähti kuitenkin hyvin käyntiin. Pian aloin tuntea oloni kotoisaksi Bratislavassa.

Alussa tuttavapiirini koostui pääasiassa oman järjestön työntekijöistä ja vapaaehtoisista, mutta hiljalleen se laajeni. Varsinkin kämppikseni oli minulle läheinen. Olimme tulleet samaan aikaan maahan, joten olimme ihan yhtä eksyksissä.

Kaverini oli reippaasti sosiaalisempi kuin minä ja kaipasi enemmän ihmisiä ympärilleen joten uusien ihmisten tapaaminen onnistui kätevästi ihan vain häntä seuraamalla. Kävimme kansainvälisissä tapaamisissa, joita löytyi esimerkiksi Facebookin kautta. Vapaaehtoisille järjestetty on-arrival-training toi paljon uusia ystäviä.

Myöhemmin vähän etäännyimme kaverini kanssa, koska olimme niin erilaisia ihmisiä. Siinä vaiheessa meillä molemmilla oli jo muitakin ystäviä ja tiesin, mistä löydän kansainvälisiä tapahtumia, kun siltä tuntuu. Ystävinä kuitenkin pysyimme, vaikka emme vapaa-aikaa yhdessä viettäenäkään.

En oikeastaan koskaan vuoden aikana (ainakaan tähän mennessä - onhan tässä vielä pari kuukautta jäljellä) ole tuntenut itseäni yksinäiseksi.

JOHTAMISTAIDOT OVAT KEHITYNEET VAPAAEHTOISTYÖSSÄ

Työ on erittäin vaihtelevaa. Kesällä johdin vapaaehtoistyöleirejä, tein leirivierailuja ja vietin aikani vapaaehtoisten kanssa sekä pidin heille kaksi työpajaa. Tomistolla päivitän tietokantaa vapaaehtoistyöleireistä, teen julkaisuja järjestön sosiaalisten medioiden tileille, valmistan erilaisia promomateriaaleja (pinsseistä mainoskuviin), autan tapahtumien järjestelyissä ja hoidan muita juoksevia asioita tarpeen mukaan.

Työ on mielekästä, vaikka rutiininomainen tietokannan päivittely tuntuu välillä todella tylsältä. Kokonaisuutta ajatellen mahtava kesäkausi kuitenkin korvasi moninkertaisesti vähän tylsemät päivät toimistolla.

Vapaaehtoistyössä olen oppinut johtamistaitoja, saanut esiintymisrohkeutta, kehittynyt sosiaalisen median käytössä ja oppinut markkinoinnista.

Olen tullut rohkeammaksi kokeilemaan itselleni uusia ja vaikeankin tuntuksia asioita. Todennäköisesti olen myös oma-aloitteisempi nyt, vaikka sitä on itse vaikea arvioida.

Itsetuntemukseni on parantunut. Kielissäkin olen kehittynyt - osaan nyt slovakian perusteet ja käytän englantia luontevammin kuin ennen. Vuoden työkokemus on antanut minulle paljon valmiuksia työelämään.

LUOTTAMUS IHMI-
SIIN JA VAIKEISTA
TILANTEISTA SEL-
VIÄMISEEN ON KAS-
VANUT HUIMASTI

USKALIAISUUS PALKITTAAN

Yhdessä kesässä olen tavannut ihmisiä kaikkialta maailmasta, matkustanut ympäri Slovakiaa ja saanut niin monia mahtavia kokemuksia. Kielimuuristakin huolimatta ihmiset ovat todella halunneet auttaa minua, kun olen tavalla tai toisella ollut vähän eksyksissä.

Seikkaillessa vieraassa maassa oppii nauttimaan niistä yllättävistä ja joskus vähän kummallisistakin tilanteista, joihin päätyi kun vain uskaltaa yrittää uusia asioita. Luottamus ihmisiin ja vaikeistakin tilanteista selviämiseen on kasvanut huimasti.

Suosittelen EVS-jaksoa ehdottomasti. Se on upea tapa päästä tutustumaan toiseen kulttuuriin, saada hyvää työkokemusta ja auttaa samalla paikallista yhteisöä. Ja EVS-jaksolla on vielä niin hauskaakin!

OSA SYDÄMESTÄ MALTALLA

Kamilla Hyytiäinen lähti viettämään välivuotta Maltalle EVS-vapaaehtoisena.

Kaveriporukka ihmettelee yhdessä Maltan hullua liikennettä ja illallistaa asuintalon katolla perjantain kunniaksi.

Välivuosi lukion jälkeen oli helppo valinta. Halusin lähteä ulkomaille vuodeksi keräämään kokemuksia ja ottamaan taukoa opiskelusta.

Hausin työskennellä eniten lasten ja nuorten kanssa. Ensin hain vain pohjoismaihin kieli- taidon parantamisen toivossa, mutta aloin pian etsimään projekteja myös etelämpää, josta niitä löytyikin enemmän.

Malta tuli vaihtoehtona mieleeni vasta sen jälkeen, kun olin varannut lomamatkan sinne. Löysin kuin löysinkin Maltalta juuri itselleni sopivan projektin, johon minut hyväksyttiin.

KAVEREIDEN KANSSA JAETAAN ILOT JA SURUT

Alun kulttuurishokin jälkeen kotiutuminen oli melko helppoa, sillä projektissa työskentelee lisäksi 10 muuta vapaaehtoista, joista 5 asuu kanssani samassa asunnossa. He auttoivat kaikessa, näyttivät paikkoja ja kertoivat, miten tulee toimia. Kun opin tuntemaan kaikki ihmiset, asuinalueen sekä työpaikan, alkoi minusta tuntua että olen kuin kotona.

Ihmisiin tutustuminen kävi minulle luonnostaan, sillä olemme samojen ihmisten kanssa töissä, kotona ja vapaa-ajalla. Projektin ulkopuolisiin ihmisiin tutustuminen on hieman haastavampaa, mutta siinäkin onnistuu, kun on vain avoin ja menee juttelemaan ilman ennakkoluuloja. Olen

esimerkiksi saanut kavereita kahvakuulatreeneistä, jossa käyn 1-2 kertaa viikossa.

Tähän asti parasta on se, että olen saanut mahtavia ystäviä elämäni, en pystyisi enää kuvitella EVS-projektia ilman heitä.

Jaamme porukalla sekä ilot että surut, mikä tekee kokemuksesta paljon merkityksellisempää. Ihmettelemme yhdessä Maltan hullua liikennettä, pidämme leffailtoja kun koti-ikävä iskee ja illallistamme talon katolla perjantain kunniaksi.

Erityisesti on jäänyt mieleen telttaretki lähes autiolla Comino-saarella, kun katsoimme aurin- gonlaskua tornista, emme nukkuneet koko yönä rottien takia ja seuraavana päivänä menimme päiväunille Blue Lagooniin.

TYÖTÄ LASTEN JA VANHUSTEN KANSSA

Työskentelen Centru Tbebox-koulutuskeskussa neljä päivää viikossa. Viikonloput ovat aina vapaita. Työ on non-formaalien ohjelmien ja aktiviteettien suunnittelemista ala-asteikäisille lapsille, jotka tulevat keskuksen koulun jälkeen kolmena päivänä viikossa.

Autamme lapsia ensin kotitehtävien tekemisessä tai pelaamme pelejä heidän kanssaan. Myöhemmin jaamme lapset iän mukaan ryhmiin, joissa pidämme omat ohjelmamme. Jokainen vapaaehtoinen ohjaa yhden aktiviteetin viikossa itse ja muina päivinä avustaa muita.

Muina päivinä keskuksen tulee paikallisia vanhuksia, joille järjestämme ohjelmaa: joogaamme, käymme heidän kanssaan kahvilla tai vain jutte-

EVS SOPII KOKEILUNHALUISILLE

EVS-jakson aikana oppinut hurjasti muilta vapaaehtoisilta sekä itse työstä että elämästä yleensä. Olen saanut paljon lisää itsevarmuutta, kun olen huomannut, että hankalistakin tilanteista selviää. Vaikka EVS-jaksoni on vasta alussa, olen saanut paljon kokemusta ja rohkeutta.

Voin jo nyt sanoa, että ehdottomasti suosittelen EVS-jaksoa muillekin. Ensinnäkin, kaikki eivät saa tilaisuutta työskennellä toisessa maassa EU-tuetun projektin parissa laaja tukiverkosto ympärillään. Tilaisuus on ainutlaatuinen, ja minunkin on jatkuvasti muistutettava itseäni, kuinka onnekas olen tästä mahdollisuudesta.

Jos on yhtään halua kokea jotain uutta ja kykyä sopeutua johonkin erilaiseen, on EVS-vapaaehtoisuus oiva vaihtoehto.

lemme niitä näitä. Vaikka vanhustyö ei unelmatyöni olekaan, nautin näistä päivistä erityisen paljon, sillä heistä huokuu kiitollisuus. Päivä on monien vanhusten viikon kohokohta, joten työmme on erittäin tärkeää.

Vapaa-aikaa jää paljon, joten olen iloinen että keksimme usein paljon tekemistä. Matkustelu Maltalla on erittäin helppoa halpojen bussien ja lauttojen ansiosta. Olen päässyt reilun kuukauden aikana kokemaan ja näkemään älyttömän paljon kavereideni kanssa.

OSA SYDÄMESTÄ JÄÄ MALTALLE

Uskon siihen, että hyvin erilaisissa olosuhteissa asuminen opettaa parhaiten ja osaankin jo arvostaa asioita, jotka ovat Suomessa paremmin kuin täällä.

Parasta on säilyttää tärkeimmät tiedot ja taidot molemmista kulttuureista ja käyttää niitä tilanteen vaatiessa.

Tiedän jo nyt, että kun EVS-jaksoni loppuu ja on aika palata Suomeen, osa sydämeistäni jää Maltalle.

VENLA TEKI KODIN MARSEILLEEN

Venla Niinistön lempipaikka Marseillessa on paikallinen hedelmätori, jossa hän asioi Ranskaksi.

Asuminen neljän muun vapaaehtoisen kanssa on avartanut.

Lukiosta valmistuttuani halusin hankkia erilaista näkökulmaa elämään. En kokenut olevani valmis opiskelemaan yliopistossa vielä, joten päätin pitää vuoden tauon ennen seuraavaa elämänvaihetta, josta niitä löytyikin enemmän.

Alun perin halusin Afrikkaan vapaaehtoiseksi, sillä minulla ei ole maanosasta paljoakaan tietoa. Projektit Afrikassa olivat kuitenkin todella kalliita, joten tutkin mahdollisuuksia lähempänä.

KAVEREILTA SAA APUA

Asun yhdessä neljän muun vapaaehtoisen kanssa. Työskentelemme kaikki samassa organisaatiossa. Muut saapuivat jo pari kuukautta ennen minua, joten heidän avullaan oli helppo sopeutua.

Sain heiltä apua esimerkiksi kun tarvitsin lääkäriä, työkaverini käänsi ongelmani ranskaksi paperille, jonka vain annoin lääkäriille. Suurin osa uusista kavereistani on vapaaehtoisia, mutta työkavereideni ja Tinderin kautta olen tutustunut paikallisiin.

Halusin ranskankieliseen maahan, sillä olin opiskellut ranskaa useita vuosia. Valinta osui Ranskaan. Projektini Marseillessa valitsi lopulta minut: olin aluksi hyväksytty toiseen projektiin Pohjois-Ranskassa, mutta sen rahoitus ei toteutunut.

Minulle vinkattiin nykyisestä projektistani ja päätin kokeilla.

Kämpiksi ja työkaverini ovat parhaita kavereitani. Vietämme tiiviisti aikaa yhdessä. Paikallisen tavan mukaisesti menemme työkavereiden kanssa drinkille joskus suoraan töistä, joten olen oppinut nimiä nopeasti.

TYÖSSÄ NUORTEN ÄÄNTÄ KUULU- VIIN

Työtäni on vaikea selittää lyhyesti, mutta suurin osa ajasta kuluu koneella editoiden. Yksi organisaation tehtävistä on järjestää tilaisuuksia nuorille, esimerkiksi työttömille tai syrjäytymisvaarassa oleville.

Keskustelutilaisuuksissa videoimme tapahtumat. Sen jälkeen editoimme niistä lyhyitä nettissä julkaistavia videoita. Tavoitteena on tuoda nuorten ääntä kuuluviin ja saada heidät itsekin ajattelemaan asioita eri tavalla.

LEMPIPAIKKANI ON
HEDELMÄTORI. SIEL-
LÄ TUNNEN OLONI
KOTOISAKSI PAIKAL-
LISTEN JOUKOSSA.

Aluksi ajattelin, että parasta työssä olisi tehdä jotain muiden hyväksi ja kehittyä itse samalla. Työni on kuitenkin enemmän normaalia toimistotyötä. Työskentelen vasta toista kuukautta, joten toistaiseksi en ole oppinut paljoa. Perusasiat dokumentoinnista, kameralaitteistosta ja haastattelusta ovat tulleet tutuksi, mikä on mahtavaa.

Toivon voivani työskennellä tulevaisuudessa hiukan samanlaisessa työssä! Nyt tiedän myös varmemmin millaista työtä en halua tehdä – en halua viettää suurta osaa päivästä tietokoneen ruutua tuijottaen ja paikallaan istuen.

'KUN HUOMAA TEHNEENSÄ KODIN AIVAN VIERAASEEN PAIKKAAN'

Lähiympäristöön tutustun pikkuhiljaa. Marseille on iso kaupunki, mutta keskusta-alue on pieni. Google maps auttaa suunnistamaan: kotona etsin valmiiksi kohteen ja otan ruudunkaappauksia, joiden avulla suunnistan perille.

Olen löytänyt jo pari kivaa elokuvateatteria ja kirjastoa, uimahallin ja tanssisalin sekä lukuisia kauniita pikkukatuja. Lempipaikkani kaupungissa on hedelmätori, jossa tunnen jostain syystä oloni kotoisaksi paikallisten joukossa.

Parasta ovat ne hetket, kun huomaa itsenäistyneensä ja tehneensä kodin aivan vieraaseen paikkaan. Kun osaa kulkea paikasta toiseen ilman karttaa, kun osaa asioida paikallisella hedelmätorilla ranskaksi, kun osaa neuvoa turistia löytämään kohteensa.

Väillä tunnen taantuneeni sosiaalisesti: en ymmärrä kieltä, ja minulla on vaikeuksia tuottaa sitä. Englannin puhuminen olisi kuitenkin väärin, sillä silloin en kehitä ranskaani. Päädyn monissa tilanteissa olemaan vain hiljaa. Luulen, Suomeen palatessani en ole niin avuton ongelmatilanteissa kuin monet muut. Kynnys kysyä neuvoa ja käyttää vieraita kieliä on madaltunut.

MAAILMA ON AVARTUNUT JA PIE- NENTYNYT

Suosittelen ehdottomasti ulkomaille lähtöä, se on avartavaa! EVS-jaksoja on kuitenkin todella erilaisia. Tunnen vapaaehtoisia, joiden tehtävänä on kiertää kouluissa ja mainostaa EU:ta ja EVS-vaihtoa eivätkä he koe sitä mielekkääksi. Toisaalta on myös mahtavan kuuloisia projekteja, joissa työskennellään apua tarvitsevien ihmisten kanssa, tullaan läheisiksi heidän kanssaan ja koetaan työ todella palkitsevaksi.

Neljän muun kansalaisuuden kanssa eläessä Eurooppa ja muu maailma on avartunut minulle. Olen sisäistänyt maailmankartan paremmin, ja osaan sijoittaa useampia maita paikoilleen kuin ennen. Olen tavannut ensimmäistä kertaa monia kansalaisuuksia.

Välimatkat tuntuvat myös pienemmiltä, kun kaverini ehdottavat reissuja naapurimaihin, esimerkiksi Italiaan tai Marokkoon. Jo näin lyhyen ajan jälkeen tuntuu varmalta, että tulevaisuudessa tulen asumaan ulkomaille eri paikoissa, kenties menemään vaihtoon yliopistoajanakin.

MIKSI EVS?

Eurooppalainen vapaaehtoispalvelu EVS on tuettu mahdollisuus kansainvälisen vapaaehtoistyön toteuttamiseen. Euroopan unioni on jo vuodesta 1996 alkaen tukenut toiseen Euroopan maahan vapaaehtoistyöhön lähtemistä. Vapaaehtoistyö kehittää osallistujien taitoja, lisää aktiivista kansalaisuutta ja edistää työllistymismahdollisuuksia. Allianssin nuorisovaihto on toiminut lähettävänä järjestönä ohjelman alusta alkaen. Kauttamme on lähtenyt satoja suomalaisnuoria vapaaehtoistyöhön Eurooppaan ja lähialueille

MITÄ EVS-OHJELMASSA TEHDÄÄN?

EVS-ohjelmassa vapaaehtoinen työskentelee yleishyödyllisen järjestön vapaaehtoisprojektissa. Vapaaehtoisjakso on kulttuurienvälinen oppimiskokemus sekä vapaaehtoiselle että vastaanottavalle järjestölle ja sen toiminnan piirissä oleville ihmisille.

Vapaaehtoisen työtehtävät vaihtelevat, tarjolla on tekemistä kulttuuriin, ympäristöön, nuoriin, lapsiin, opetukseen, liikuntaan tai kulttuuriperintöön liittyen. Tarkat tiedot vapaaehtoispaikoista löytyvät tietokannasta, josta voi hakea paikkoja esimerkiksi maan tai teeman perusteella.

KUKA VOI LÄHTEÄ?

EVS-vapaaehtoinen voi olla iältään 18–30 –vuotias. Vaatimuksia kielitaidon tai koulutuksen suhteen ei ole. Hakijan tulee olla motivoitunut tekemään vapaaehtoistyötä ja avoin oppimaan uutta.

Vapaaehtoistyöpaikkojen hakeminen kannattaa aloittaa ajoissa, sillä rahoitustuen hakukierroksia vain kolme vuodessa. Vapaaehtoisjakso kestää pääsääntöisesti 6–12 kuukautta, satunnaisesti on tarjolla myös 2–5 kuukauden paikkoja.

Sosiaalisen vahvistamisen välineenä toimiva vapaaehtoispalvelu voi olla lyhyempi, 2 viikkoa – 2 kuukautta. Sosiaalisen vahvistamisen vapaaehtoispaikat ovat nuorille, jotka ovat muita heikommassa asemassa yhden tai useamman syyn vuoksi. syitä voivat olla esimerkiksi sosiaaliset vaikeudet, taloudelliset esteet, vammainen, oppimisvaikeudet, terveysongelmat tai maantieteelliset esteet. Näissä paikoissa vapaaehtoiselle on tarpeen mukaan lisävalmennusta ja tukea jakson aikana.

MITÄ OHJELMAAN KUULUU?

EVS-ohjelmaan kuuluu lähtijävalmennus kotimaassa, tulovalmennus kohdemaassa ja lisäksi järjestöjen tuki koko jakson ajan. Kielenopetus on osa ohjelmaa. Jakson jälkeen vapaaehtoinen saa Youthpass-todistuksen.

Erasmus+ -ohjelmasta saatava matkatuki kattaa matkakustannukset kotimaasta kohdemaan (kokonaan tai suurimmaksi osaksi), majoitus ja ylläpito järjestetään koko jakson ajaksi, myös kattava vakuutus ja pieni taskuraha kuluvat ohjelmaan. Vapaaehtoiseksi lähtemisestä ei juurikaan aiheudu kuluja lähtijälle.

MIKSI VAPAAEHTOISEKSI?

Vapaaehtoispalveluun osallistuminen on rikkastuttava kokemus niin vapaaehtoiselle kuin paikalliselle yhteisölle. Vapaaehtoinen pääsee kehittämään valmiuksiaan ja oppimaan uusia taitoja, joista on myöhemmin hyötyä niin työssä kuin muutenkin elämässä.

LISÄTIEDOT

www.nuorisovaihto.fi

Allianssin nuorisovaihto tarjoaa monipuolisesti ohjelmia kulttuurienväliseen oppimiseen ja omien taitojen kehittämiseen ulkomailla.

Erasmus+ on Euroopan unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelma, joka rahoittaa näiden alojen eurooppalaista yhteistyötä vuosina 2014–2020.

Erasmus+ CIMO

